

நிச்சயமற்ற நீதி: வடகிழக்கு டெல்லி வன்முறை குறித்த குடிமக்கள் குழு அறிக்கை 2020

முடிவுரை

வடகிழக்கு டெல்லியில் வன்முறை வெடித்ததற்கு முன்னும் பின்னும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளை நாங்கள் ஆராய்ந்ததில், அது பல ஒன்றோடொன்று இணைந்த காரணிகளின் விளைவு என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. வன்முறையானது பிப்ரவரி 2020 இல் உள்ள அந்த மோசமான வாரத்தின் வரையறுக்கப்பட்ட கோணத்திற்குள்மட்டுமே பார்க்கப்படக்கூடாது என்பதை நாங்கள் அங்கீகரிக்கிறோம், ஆனால் சமூகங்களுக்கிடையில் வேண்டுமென்றே துருவப்படுத்தப்பட்ட வெறுப்பை உருவாக்குவதன் துயரமான உச்சக்கட்டமாக ஒப்புக்கொள்கிறோம். குறிப்பிடத்தக்க பின் விளைவுகள் தற்போது வரை நிலைத்திருக்கும். வன்முறையைத் தூண்டிய பல்வேறு காரணிகளை ஆராய்வதில், இந்தக் குழு விரிவான தாக்கங்களைக் கண்டறிந்துள்ளது, முக்கிய முடிவுகளுடன் கீழே சுருக்கப்பட்டுள்ளது.

வன்முறைக்கான பாதைகள்

வெறுப்பு மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான உணர்வுகளை பரப்புதல் அரசியல் வெறுப்பு பிரச்சாரம் அறிக்கையில் தெளிவாகத் தெரிகிறது, CAA எதிர்ப்பு எதிர்ப்பாளர்களுக்கு எதிரான வெறுப்பு பிரச்சாரம், மேலும் பரந்த அளவில் முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான வெறுப்பு பிரச்சாரம் வன்முறைக்கு முந்தைய மாதங்களில் அரசியல் பேச்சுகளிலும் தேர்தல் பிரச்சாரங்களிலும் ஒரு நிலையான அம்சமாக இருந்தது. . பாஜக நிர்வாகிகள், முக்கியமாக கபில் மிஸ்ரா மற்றும் அனுராக் தாக்கூர் ஆகியோரின் பேச்சுகள், அறிக்கைகள் மற்றும் முழக்கங்கள், எதிர்ப்பாளர்களை துரோகிகள், எதிரிகள் மற்றும் வன்முறையான பிரச்சனைகளை உருவாக்குபவர்கள் என்று பிரித்துள்ள இந்து-முஸ்லிம் இருமைக்குள் சித்தரித்தன. "கோலி மாரோ" (சுட்டுத்தள்) முழக்கம் மூலம் துரோகிகள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைக்கான அழைப்புகள், அரசியல் தலைவர்களால் தேர்தல் பேரணிகள், பொது ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் வெகுஜனக் கூட்டங்களில், எந்தக் கண்டனமும் இல்லாமல் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்டது. அரசியல் தலைவர்களின் குறிப்பிட்ட முக்கிய பேச்சுக்கள் மற்றும்மற்றபேச்சுக்கள் வெறுப்பூட்டும் பேச்சு குற்றத்தின் எல்லைக்குள் இருப்பதாக டெல்லி உயர்நீதிமன்றம் விவரித்துள்ளது.

செய்தி ஊடகங்களும் இந்து தேசியவாதத் தலைவர்களும் வெறுப்புக் கதையை விரிவுபடுத்துகின்றனர்

தொலைக்காட்சி ஊடகங்களின் பிரிவுகள், அதாவது ஆய்வுக் காலத்தில் அதிகம் பார்க்கப்பட்ட ஆறு செய்திச் சேனல்கள், சிஏஏ எதிர்ப்புப் போராட்டக்காரர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் மீதான அரசியல்வாதிகளின் வெறுப்புக் கதையை, டிசம்பர் 2019 முதல் தொடங்கி 2020 வரை பிரதிபலித்தது. யதி நரசிங்கானந்த் மற்றும் ராகினி திவாரி மற்றும் உள்ளூர் பிஜேபி கட்சி தொண்டர்கள் சமூக ஊடக தளங்கள் மூலம் வெறுப்பு செய்திகளை மேலும் பரப்பினர். ஃபேஸ்புக், வாட்ஸ்அப் மற்றும் யூடியூப் ஆகியவை அத்தியாயம் 6 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, பிரிவினையான இந்து-முஸ்லிம் கதைகளையும் வன்முறைக்கான அழைப்புகளையும் பரப்புவதற்கு பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டுகள், பரவலாகப் பரப்பப்பட்ட வெறுக்கத்தக்க உள்ளடக்கத்தின் ஒரு சிறிய மாதிரி மட்டுமே என்பது கவலைக்குரிய விஷயம். ஆய்வு செய்யப்பட்ட பொருளின் அடிப்படையில் வன்முறைக்கு உகந்த சூழலை உட்பொதித்து, சமூகத்தின் கணிசமான பகுதியினர் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு எதிரான தூண்டுதல்கள் மற்றும் வன்முறைக்கான அழைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் சூழலை உருவாக்குவதற்கு வெறுப்பின் பரவலானது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியது என்று இந்தக் குழு முடிவு செய்கிறது. தேர்தல் ஆணையம், ஊடக ஒழுங்குமுறை அமைப்புகள் மற்றும் டெல்லி காவல்துறையின் வெறுப்பூட்டும் பேச்சுகளுக்கு போதிய பதிலடி கொடுக்காதது அத்தகைய சூழலை அதிகப்படுத்தியது. வரவிருக்கும் வன்முறையின் குறிப்பிடத்தக்க எச்சரிக்கை அறிகுறிகள் இருந்தன - CAA எதிர்ப்பு எதிர்ப்பாளர்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு முயற்சிகள் - கவனிக்கப்படாமல் போனது.

வன்முறையின் அம்சங்கள்

வன்முறையின் சிறப்பியல்புகளைக் கண்டறிந்து, அதன் அடிப்படைத் தன்மையைப் பற்றிய பரந்த பார்வையை முன்வைக்க மற்றும் அதன் மூலத்தில் உள்ள பங்களிக்கும் காரணிகளை விளக்குகிறோம். வன்முறையின் வேர்கள் முதன்முதலில் பிப்ரவரி 23 அன்று வன்முறை வெடித்தபோது, அது மவுஜ்பூர்-ஜாஃப்ராபாத் தவறு கோடு முழுவதும் CAA ஆதரவு மற்றும் எதிர்ப்பு முகாம்களுக்கு இடையே தோன்றியது. இருப்பினும், இந்த நேரத்தில், CAA எதிர்ப்பு போராட்டங்களின் நிலையான அவதூறு எதிர்ப்பாளர்களையும் முஸ்லிம்களையும் மிகவும் நெருக்கமாக ஒன்றிணைத்தது, ஒருபுறம் CAA எதிர்ப்பு போராட்டங்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாடு மற்றும் மறுபுறம் முஸ்லிம் எதிர்ப்பு வெறுப்பு ஆகியவை ஒன்றிணைந்தன. CAA க்கு எதிராக முஸ்லிம்களின் சமூக-அரசியல் வலியுறுத்தல் இந்து அடையாளத்திற்கு அச்சுறுத்தலாகக் கருதப்படுவதன் மூலம் போராட்டங்களுக்கான எதிர்ப்பு ஒன்றிணைந்தது. கபில் மிஸ்ரா மற்றும் ராகினி திவாரி போன்ற பொதுமக்களின் பார்வையில் உள்ள பிரமுகர்களால் அணிதிரட்டுவதற்கான பரந்த அழைப்புகளுடன் பிப்ரவரி 23 அன்று இது அதிகரிக்கப்பட்டது. பிளவுபடுத்தும் இயக்கவியல் உள்நாட்டில் மக்களைத் திரட்டவும், அக்கம் பக்கத்திலுள்ள தெருக்களுக்கு அழுத்தத்தை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது, தலைவர்கள் தங்கள் ஆதரவாளர்களை வலிமை மற்றும் நேரடி நடவடிக்கைக்கு அறிவுறுத்தினர். பிப்ரவரி 23 க்குள், மைதானத்தில் ஒரு வகுப்புவாத வெடிப்புக்கான சூழ்நிலை உருவாகியது.

வன்முறைக்கு முந்தைய கட்டமைப்பின் வேரில் உள்ள முஸ்லிம் விரோத வெறுப்பு உண்மையான வன்முறைக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டது. தனிநபர்கள், வீடுகள், வணிகங்கள் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்கள் வரையிலான முஸ்லிம் அடையாளம் குறிவைக்கப்பட்டது. வகுப்புவாத வன்முறையின் சிக்கலான இயக்கவியலில், வன்முறை பெருகியபோதும், இரு தரப்பிலிருந்தும் கும்பல்கள் மோதிக் கொண்டாலும் இது ஒரு இயங்கும் இழையாகவே இருந்தது. இந்த இலக்கு மற்றும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட வன்முறையின் கலவையானது இரு சமூகத்தினரிடையேயும் மரணத்தை ஏற்படுத்தியது, 40 முஸ்லிம்கள் மற்றும் 13 இந்துக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்த வன்முறைக்கு போலீஸ் உடந்தையாக இருந்த நிகழ்வுகளும் உதவுகின்றன, இதில் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எமது அறிக்கையின் அத்தியாயம் 3 இல் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. CAA எதிர்ப்பு போராட்டங்களை இலக்கு வைப்பதை வன்முறையின் குறிப்பிடத்தக்க அங்கமாக அங்கீகரிப்பது முக்கியம். பிப்ரவரி 23 முதல் 26 வரை, சந்த் பாக், கர்தம்புரி, ஜாஃப்ராபாத், முஸ்தபாபாத் மற்றும் கஜூரி காஸ் உட்பட வடகிழக்கு டெல்லி முழுவதும் சிஏஏ எதிர்ப்பு உள்ளிருப்பு போராட்டங்கள் நடந்த இடங்கள் தாக்கப்பட்டு திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டன.

பரிமாணங்கள்

அரசாங்க செயற்பாட்டாளர்களின் உடந்தையால் செயல்படுத்தப்பட்ட பொறியமைக்கப்பட்ட வெறுப்பு, ஒரு உறுதியான பிரிவினையை உறுதிப்படுத்தும் வன்முறையில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது என்பது எங்கள் கருத்து. சமூக உறவுகளை மாற்றும் இந்த முயற்சியில், முஸ்லீம் அடையாளமும் முகமையும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறைந்து வருகின்றன. வெறுப்பு அரசியல் சமூகக் கட்டமைப்பில் புதைந்திருப்பதன் தவிர்க்க முடியாத விளைவு இது. டெல்லியில் உள்ள மாநில மற்றும் மத்திய நிறுவனங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, பாதுகாப்புப் படையினரின் நடமாட்டம் எளிமையாக இருப்பதால், டெல்லியில் வகுப்புவாத வன்முறைச் சூழல் தவிர்க்கப்பட்டு உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது நியாயமான எதிர்பார்ப்பு.

இந்திய அரசு மற்றும் தில்லி அரசு இரண்டின் இடமான - நாட்டின் தலைநகரான ஒரு மாவட்டத்தில் நான்கு நாட்களாக வெகுஜன வன்முறைகள் நடந்தன என்பது அரசியலமைப்புக் கடமைகளின் வெளிப்படையான தோல்விகளைக் குறிக்கிறது.

தில்லி காவல்துறை

நகரின் முதன்மைச் சட்ட அமலாக்க அமைப்பாக, தில்லி காவல்துறையின் முக்கியப் பணியாக, வன்முறை வெடிக்கும் அறிகுறிகளுக்குப் பதிலளிப்பதும், வெடிப்பதைத் தடுப்பதும், பின்னர் அதை வெகுஜன வன்முறைச் சூழ்நிலையாக மாற்றாமல் தடுப்பதும் ஆகும். 2020 ஜனவரியில் இருந்து பட்டமான சூழல் நிலவியதைக் குறிக்கும் வகையில் போதிய எச்சரிக்கை சமிகள்கைகள் இருந்தாலும், வன்முறையைத் தடுக்க டெல்லி காவல்துறை தவறிவிட்டது என்பதை அறிக்கையின் பகுப்பாய்வு நிரூபிக்கிறது. பல்வேறு அளவுகளில் காவல்துறை உடந்தையாக இருந்த நிகழ்வுகளும் இருந்தன.

வன்முறையைத் தடுப்பதில் காவல்துறையின் தோல்வி -

டெல்லி காவல்துறை சட்டம், 1978, கலவரங்கள் அல்லது பொது ஒழுங்கை மீறுவதைத் தடுக்க டெல்லியில் உள்ள காவல்துறை ஆணையருக்கு பலவிதமான தடை அதிகாரங்களை வழங்குகிறது. ஆயுதங்கள் மற்றும் ஆயுதங்களை எடுத்துச் செல்வதைத் தடைசெய்யும் உத்தரவுகள் மற்றும் "பொது ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமானவை" என்று நபர்களை ஒன்று சேர்ப்பது ஆகியவை இதில் அடங்கும். சட்டத்தின் பிரிவு 33, கலவரம் அல்லது "அமைதிக்குக் கடுமையான இடையூறு" ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிப்பதற்கான குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களை காவல்துறை ஆணையருக்கு வழங்குகிறது. அதேபோல், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் அத்தியாயம் 10 இல் பல தடுப்பு அதிகாரங்களை பரிந்துரைக்கிறது, இது தில்லி காவல் சட்டம், 1978 இன் பிரிவு 70-ன் அடிப்படையில் தில்லி காவல்துறைக்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது

ஆயினும் கூட, பிப்ரவரி 23-ம் தேதி வரை உருவாகும் துருவமயமான சூழ்நிலையைச் சமாளிக்க எந்த தடுப்பு அல்லது தண்டனை நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க காவல்துறை தவறிவிட்டது. வடகிழக்கில் வரவிருக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்து காவல்துறை உள் மூலங்களிலிருந்து உளவுத்துறை எச்சரிக்கைகளைப் பெற்றதாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிப்ரவரி 23 ஆம் தேதியே டெல்லி. ஒரு அறிவிப்பு மூலம் dt. 31.10.2008 தில்லி காவல் சட்டம், 1978 இன் பிரிவு 70(1)(b) இன் கீழ் நிறைவேற்றப்பட்டது, CrPC பிரிவு 144 இன் கீழ் ஒரு நிர்வாக மாஜிஸ்திரேட்டின் அதிகாரங்கள் மற்றும் கடமைகளைச் செய்ய துணை காவல் ஆணையர்களுக்கு

மத்திய அரசு அதிகாரம் அளித்துள்ளது. அறிவிப்பு
https://www.mha.gov.in/sites/default/files/SNO185_18012018.PDF இல் கிடைக்கிறது.

பிப்ரவரி 23 அன்று மெளஜ்பூரில் அவர் ஆற்றிய உரையில், கபில் மிஸ்ரா, இரண்டு நாட்களில் கூட்டத்தை அகற்றுமாறு காவல்துறையினரை எச்சரித்தார், "தவறினால் நேரடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்". பின்னோக்கிப் பார்த்தால், இந்த இறுதி எச்சரிக்கை வன்முறைக்கான உடனடி தூண்டுதலாக இருந்தது என்பது தெளிவாகிறது. வடகிழக்கு மாவட்ட டிசிபி முன்னிலையில் கபில் மிஸ்ரா இந்த உரையை ஆற்றினார். ஆனால், போலீசார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இதேபோல், வன்முறை ஏற்கனவே மாவட்டத்தில் சூழ்ந்திருந்தபோது, ஒரு நாள் தாமதமாக ஊரடங்கு உத்தரவுகளை காவல்துறை அறிவித்தது. ஊரடங்குச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்ட போதிலும் தாக்குதல்களும் வன்முறைச் செயல்களும் தொடர்ந்ததால், இது பயனற்றது என்பதை நிரூபித்தது.

வன்முறையில் காவல்துறை உடந்தை

இந்த அறிக்கையின் அத்தியாயம் 3 வன்முறைச் செயல்களில் காவல்துறையினரின் ஈடுபாட்டைக் காட்டும் நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்கிறது. இந்த விளக்கங்கள் நேரில் கண்ட சாட்சிகள், ஊடகங்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களின் வன்முறைக் கணக்குகளால் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. பிப்ரவரி 24 அன்று, போலீஸ் உடந்தையாக இருந்ததாக பல நிகழ்வுகள் பதிவாகியுள்ளன: சந்த் பாக் நகரில் CAA எதிர்ப்புப் போராட்டத் தளத்தைத் தாக்கும் கும்பலுடன் போலீஸார் காணப்பட்டனர்; கர்தம்புரியில் CAA எதிர்ப்பு போராட்டக்காரர்கள் தங்கியிருக்கும் கூடாரத்தின் மீது கண்ணீர் புகை குண்டுகளை வீசியது; யமுனா விஹாரில் ஒரு முஸ்லீம் பெயர் கொண்ட ஒரு கடையை கல் வீசியும் சேதப்படுத்துவதையும் ஊக்குவிக்கும் கும்பல். பிப்ரவரி 24 அன்று ஃபைசான் (அவரது மரணத்திற்கு வழிவகுத்தது) மற்றும் நான்கு முஸ்லீம் ஆண்களை முழு பொது பார்வையில் காவல்துறை தாக்கியதாகக் கூறப்படுகிறது - இது தப்பெண்ணத்தால் உந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ததற்கான ஒரு முக்கிய எடுத்துக்காட்டு. பிப்ரவரி 25 அன்று பிரிஜ்புரியில் உள்ள ஃபாருக்கியா மசூதியின் வழிபாட்டாளர்களையும் முஅஜினையும் போலீசார் தாக்கியதற்கான ஆவணப்படுத்தப்பட்ட சாட்சியங்கள் மற்றும் வீடியோ காட்சிகள் உள்ளன.

பிப்ரவரி 26 அன்று குரேஜி காஸ் போராட்டத் தளத்தை அகற்றும் போது, CAA எதிர்ப்புப் போராட்டக்காரர்களை காவல்துறை அதிகாரிகள் கடுமையாகத் தாக்கியதாகவும், தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் தங்கள் வழக்கறிஞர்களைச் சந்திக்கவிடாமல்

தடுத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட, ஆனால் நம்பத்தகுந்த, பொலிஸாரின் சட்டம்மீறியசெயல்களைபற்றிய வெகுஜனத் தகவல்தான் இதுவரை பொதுக் களத்தை எட்டியுள்ளது, இன்னும் பலவற்றைக் கண்டறிய வேண்டியிருக்கும். டெல்லி காவல்துறை வன்முறையைத் தடுக்கத் தவறிவிட்டது என்ற கருத்தைக் கொண்ட குழு, வன்முறையில் பல்வேறு அளவுகளில் காவல்துறை உடந்தையாக இருந்ததுபற்றிக்விவர கவலையை வெளிப்படுத்துகிறது. உடந்தையின் முழு அளவு மற்றும் இயல்பைத் தீர்மானிக்க காவல்துறையின் பங்கு மிகவும் விமர்சன ரீதியாக ஆராயப்பட வேண்டும், பயனுள்ள தடுப்பு நடவடிக்கையின் பற்றாக்குறையானது ஒரு புறக்கணிப்புச் செயலாக உடந்தையாக உள்ளதா என்பது உட்பட. அந்த நோக்கில், விசாரணை டெல்லி காவல்துறையைத் தவிர, உள்துறை அமைச்சகத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத வேறு ஒரு அமைப்பிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். குழுவின் பார்வையில், நீதிமன்றத்தின் கண்காணிப்பு விசாரணையின்

மூலம் மட்டுமே காவல்துறை உடந்தையாக இருப்பதை முறையாக விசாரிக்க முடியும்.

உள்துறை அமைச்சகம், இந்திய அரசு

தில்லியின் தேசிய தலைநகர் பிரதேசத்திற்கு சிறப்பு அந்தஸ்து வழங்கும் அரசியலமைப்புத் திட்டத்தின்படி, தில்லி காவல்துறையின் திறம்பட கட்டுப்பாட்டை உள்துறை அமைச்சகம் (MHA)கொண்டுள்ளது. மேலும், மத்திய துணை ராணுவப் படைகளையும் MHA மேற்பார்வையிடுகிறது. இந்த முக்கியமான பொறுப்புகளுடன், டெல்லி மக்களின் உயிர்களையும் உடைமைகளையும் பாதுகாக்கும் முதன்மைப் பொறுப்பை மத்திய அரசு கொண்டுள்ளது. அதன் கட்டளைக்கு அனைத்து ஆதாரங்களும் இருந்தபோதிலும், MHA இன் தலையீடுகள் வடகிழக்கு டெல்லியில் வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்தத் தவறிவிட்டன. நிலைமை கட்டுக்குள் உள்ளது என்று காவல்துறை உயர் அதிகாரிகள் மற்றும் அரசு அதிகாரிகளால் மீண்டும் மீண்டும் உறுதியளிக்கப்பட்டது, தரையில்நிலவியவன்முறையின் வேகம் மற்றும் பார்வைக்கு ஒத்துவரவில்லை.

போலீஸ் மற்றும் பாதுகாப்பு படையினரின் பற்றாக்குறை

தாய் அமைச்சகம் என்ற முறையில், தில்லியில் போதுமான போலீஸாரைப் பணியமர்த்துவதில் MHA முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. தேவைப்படும் போதெல்லாம் மத்திய துணை ராணுவப் படைகளுக்கு உத்தரவிட முடியும் என்ற போதிலும், வன்முறையின் ஆரம்ப கட்டத்தின் போது வடகிழக்கு டெல்லியில் போலீஸ் பாதுகாப்பு அதிகரிப்பதை உறுதிப்படுத்த MHA தவறியதாகத் தெரிகிறது. இதுவே வன்முறை பரவுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்தது. பெப்ரவரி 24 மற்றும் 25 ஆம் திகதிகளில் பொலிஸ் மற்றும் அரசியல் தலைவர்களின் அறிவிப்புகள் வெளியிடப்பட்ட நிலையில், பெப்ரவரி 26 ஆம் திகதி மட்டுமே அதிகரித்த வரிசைப்படுத்தல் இடம்பெற்றதாக உத்தியோகபூர்வ தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. எஃப்ஐஆர் 59/2020 இல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றப்பத்திரிகையில், வன்முறை நாட்களில் வடகிழக்கு, கிழக்கு மற்றும் ஷஹாத்ரா காவல் மாவட்டங்களுக்கு டெல்லி காவல்துறை மற்றும் மத்திய ஆயுதக் காவல் படைகள் (CAPF) அனுப்பப்பட்ட விவரங்களை விளக்கப்படம் சித்தரிக்கிறது. பிப்ரவரி 24 மற்றும் 25 ஆகிய தேதிகளில் பணியமர்த்தப்பட்ட காவலர்களின் எண்ணிக்கை பொருத்தமாக அதிகரிக்கப்படவில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது, அப்போதுதான் காவல் நிலையங்களுக்கு அதிகப்பட்ச துயர அழைப்புகள் வந்தன.

உண்மையில், பிப்ரவரி 24 அன்று, சிவில் போலீஸ் மற்றும் துணை ராணுவப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை பிப்ரவரி 23 ஐ விடக் குறைவாகவே இருந்தது. பிப்ரவரி 26 அன்றுதான் பணியமர்த்தலில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு இருந்தது - தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் நிலைமை "கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது என்று அறிவித்த நாள். "

Source: First chargesheet in FIR 59 Ignored Alerts

பிப்ரவரி 23 முதல் அதிகளவிலான பணியமர்த்தலை அறிவுறுத்தும் காவல்துறையின் உள் எச்சரிக்கைகளின் வெளிச்சத்தில் இந்த இடைவெளி அதிகரிக்கிறது. தில்லி காவல்துறையின் சிறப்புப் பிரிவு மற்றும் புலனாய்வுப் பிரிவானது பிப்ரவரி 23, ஞாயிற்றுக்கிழமை வடகிழக்குக்கு வயர்லெஸ் ரேடியோ செய்திகள் மூலம் "குறைந்தது ஆறு" எச்சரிக்கைகளை அனுப்பியது. மாவட்ட மற்றும் காவல்துறை தலைமை.

மதியம் 3 மணிக்கு மெளஜ்பூர் செளக்கில் ஒன்றுகூடுமாறு ஆதரவாளர்களுக்கு கபில் மிஸ்ரா தனது அழைப்பை ட்வீட் செய்ததை அடுத்து, முதல் எச்சரிக்கை அப்பகுதியில் அதிக அளவில் வரிசைப்படுத்தல் மற்றும் போலீஸ் இருப்பை அறிவுறுத்தியது. மவுஜ்பூரில் கல் வீச்சு தொடங்கியது மற்றும் கும்பல்கள் அணிதிரள்வதைக் கண்ட பின்னர் எச்சரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டன. பாதிப்புகள் காவல்துறையின் உதவியை நாடிய மக்களுக்கு சிறிதளவு பதில் கிடைத்தது அல்லது அதுவும் இல்லை. வன்முறை நடந்த நான்கு நாட்களில் டெல்லி காவல்துறைக்கு சுமார் 13,200 பேரிடர் அழைப்புகள் வந்ததாகவும், ஒவ்வொரு நாளும் அழைப்புகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதாகவும் ஒரு பத்திரிகையாளர் விசாரணையில் தெரியவந்துள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் காவல் கட்டுப்பாட்டு அறைக்கு வரும் அழைப்புகளின் எண்ணிக்கை பிப்ரவரி 23 அன்று 700 ஆகவும், பிப்ரவரி 24 அன்று 3,500 அழைப்புகளாகவும், அடுத்த நாள் 7,500 ஆகவும் உயர்ந்து, பிப்ரவரி 26 ஆம் தேதி 1,500 அழைப்புகளாகக் குறைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், காவல்துறை இவற்றின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை குறித்த நிலைய பதிவேடுகள் காலியாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டது.

வன்முறையின் ஒவ்வொரு நாளிலும் அக்கம்பக்கத்து, பள்ளிகள் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களில் இருந்து வரும் அழைப்புகளுக்கு காவல்துறை பதிலளிக்காத பல நிகழ்வுகளை அத்தியாயம் 3 பதிவு செய்கிறது. ஆரம்பத்திலேயே தகவல் கிடைத்த நிலையில், காவல்துறை மற்றும் பாதுகாப்புப் படையை உடனடியாக முடுக்கிவிடாதது டெல்லி காவல்துறை தலைமை மற்றும் எம்ஹெச்ஏ தரப்பில் பெரும் தோல்வியாகும். டெல்லியில் நடந்த மிக சமீபத்திய நிகழ்வுகள், நகரத்தில் எவ்வளவு விரைவாக பாதுகாப்புப் படைகளை அனுப்ப முடியும் என்பதற்கு சாட்சியமளிக்கின்றன. ஏப்ரல் 2022 இல் ஜஹாங்கிர்புரியில் (வடமேற்கு தில்லி) வகுப்புவாத வன்முறை சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து நூற்றுக்கணக்கான காவல்துறையினரும் துணை ராணுவப் படைகளின் கூடுதல் நிறுவனங்களும் துரிதமான மற்றும் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்பட்டன. அப்பகுதியில் ஒரு இடிப்பு இயக்கத்திற்குத் தயாராகும் வகையில், கிட்டத்தட்ட 1500 காவல்துறையினரை போலீஸார் குவித்தனர். ஒரே இரவில் (400க்கான கோரிக்கைக்கு எதிராக); கூடுதலாக, மத்திய ரிசர்வ் போலீஸ் படை மற்றும் இந்தோ-திபெத்திய எல்லைப் படையின் சிலபிரிவுகள் வழங்கப்பட்டன. அத்தகைய தயாரிப்பு சாத்தியமாக இருக்கும்போது, பிப்ரவரி 23, 2020 அன்று வடகிழக்கு டெல்லியில் ஏன் தேவையான வரிசைப்படுத்தல் உறுதி செய்யப்படவில்லை என்பது விவரிக்க முடியாதது. இந்த சூழ்நிலையானது வன்முறைக்கு அதன் வளங்கள் மற்றும் திறனுக்கு ஏற்றவாறு பதிலளிக்க மத்திய அரசு தவறியதைக் கடுமையாகக் கணக்கிடுகிறது. அறியப்பட்ட உளவுத்துறை, விழிப்பூட்டல்கள், மொத்த போலீஸ் மற்றும் பிற பாதுகாப்புப் படை பலம் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் முழுவதும், கலவரசூழ்நிலை மற்றும் வன்முறை நாட்களில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட வரிசை ஆகியவற்றின் விரிவான, சுயாதீனமான மறுஆய்வு அவசரமாக தேவை என்று குழு முடிவு செய்கிறது.

டெல்லி அரசு

இந்த முழு நேரத்திலும் டெல்லி அரசாங்கம் சமூகங்களுக்கு இடையே மத்தியஸ்தம் செய்ய, எச்சரிக்கை அறிகுறிகளுடன் கூட விலைமதிப்பற்ற எதையும் செய்யாததாக குழு கண்டறிந்துள்ளது. டெல்லி காவல்துறையின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு மத்திய அரசிடம் இருப்பதால் வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்தும் டெல்லி அரசாங்கத்தின் திறன் குறைவாகவே உள்ளது; நிலைமையை அமைதிப்படுத்த குடிமை மத்தியஸ்தம் மற்றும் அரசாட்சியின் பங்கை அது செலுத்தத் தவறிவிட்டது. அரசாங்கமும், அதன் பிரபலமான முதலமைச்சரும், ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்புதான் மாபெரும்

வெற்றியின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அந்த உறுதியான வெற்றியின் பின்னணியில் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வதற்குப் பதிலாக முற்றிலும் பயனற்ற, உதவியற்ற நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினர். கூடுதலாக, நிவாரணம் மற்றும் இழப்பீட்டை உறுதி செய்வதற்கு நேரடியாகப் பொறுப்பான டெல்லி அரசு, இந்தப் பங்கை அர்த்தமுள்ள வகையில் நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டது. வன்முறை நாட்களில் அரசாங்க அமைப்புகள் பயனுள்ள நிவாரணங்களை வழங்கத் தவறிவிட்டன. போதிய நிவாரண முகாம்கள் இல்லாததாலும், ஈத்கா முகாம் திடீரென மூடப்பட்டதாலும், பல பாதிப்புக்குள்ளான மக்கள் தங்குமிட வசதியின்றி தவிக்க நேரிட்டும். வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் மற்றும் இழப்புகளுக்கு இழப்பீடு விரைவாக வழங்கப்படுவதை டெல்லி அரசு உறுதி செய்திருக்க வேண்டும். இருப்பினும், இழப்பீட்டுத் தொகைக்கான ஒப்புதல் மற்றும் வழங்குவதில் சிரமம் மற்றும் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. முடிவுகள் எடுக்கப்பட்ட இடத்தில், பாதிக்கப்பட்ட பாதிப்புடன் பொருந்தாத இழப்பீட்டுத் தொகைகள் அல்லது போதுமான அடிப்படையின்றி இழப்பீடு நிராகரிக்கப்படும் முறைகள் உள்ளன.

விசாரணை ஆணையம் தேவை

காரணிகள் மற்றும் மாநிலத் தோல்விகளின் சங்கமம், வடகிழக்கு டெல்லியை முந்திய வன்முறை தடுக்கப்படாமலும், ஒருமுறை தொடங்கப்பட்டாலும் பரவாமல் தடுக்கப்படாமலும் இருந்த சூழ்நிலைக்கு வழிவகுத்தது. முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வெறுக்கத்தக்க உள்ளடக்கம் மற்றும் வன்முறையைத் தூண்டும் பேச்சுக்கள் பல நடிகர்களிடமிருந்து வெளிப்பட்டன. வன்முறைக்கு காவல்துறை உடந்தையாக இருந்ததற்கான ஆவணப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளும் உள்ளன. உயிர்கள், உடைமைகள் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியைப் பாதுகாப்பதில் மத்திய, மாநில அரசுகள் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டன. வன்முறை நடந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், பொறுப்புக்கூறல் பற்றிய வெளிப்படையான பிரச்சினைகள் கவனிக்கப்படாமல் உள்ளன. இந்தக் குழு, வன்முறைக்கு வழிவகுத்த காரணிகள் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் அதன் பின் ஏற்படும் இழப்பீடுகளுக்கு வழிவகுத்த காரணிகளை நிறுவ பாரபட்சமற்ற விசாரணைக்காக ஒரு விசாரணை ஆணையம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கண்டறிந்துள்ளது.

அத்தகைய ஆணையம் அதன் செயல்பாட்டின் மூலம் உண்மையைப் பெறுவதன் மூலம் சட்டத்தின் மீது நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். முன்மொழியப்பட்ட விசாரணை ஆணையத்திற்கான குறிப்பு விதிமுறைகள் மற்றும் தலைவரின் தேர்வு, அதன் சுயாதீனமான மற்றும் பயனுள்ள செயல்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவது ஆகியவைமிகவும் முக்கியமானது.

வன்முறை குறித்து டெல்லி காவல்துறையின் விசாரணை

ஜனவரி 2022 நிலவரப்படி, ஐபிசி மற்றும் பிற சட்டங்களின் கீழ் பல்வேறு குற்றங்கள் இருப்பதாகக் கூறி மொத்தம் 758 எஃப்ஐஆர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மார்ச் 2020 இல், டெல்லி காவல்துறையின் சிறப்புப் பிரிவு எஃப்ஐஆர் 59 ஐ பதிவு செய்தது, வன்முறையைத் தூண்டுவதற்கு முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்ட சதி இருப்பதாகக் கூறினர். சில நாட்களில், சிறப்புப் பிரிவு, சதியில் பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட்டதற்கான ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகக் கூறியது, மேலும் UAPA ஐப் பயன்படுத்தியது. டிசம்பர் 10, 2021 வரை இருக்கும் நீதித்துறை உத்தரவுகள், குற்றப்பத்திரிகைகள் (எஃப்ஐஆர் 59 இல் உள்ள முதல் குற்றப்பத்திரிகை மட்டும் உட்பட) மற்றும் எஃப்ஐஆர்கள் (முதல்தகவல் அறிக்கை) உள்ளிட்ட முதன்மை விஷயங்களை மதிப்பாய்வு செய்ததில், குழுசில சிக்கலான அம்சங்களைக் கண்டறிந்தது.

யுஏபிஏவின் நியாயமற்ற பயன்பாடு

எஃப்ஐஆர் 59/2020 வழக்கு பிப்ரவரி வன்முறை தொடர்பான டெல்லி போலீஸ் விசாரணையின் மிக முக்கியமான அம்சம், குற்றம் சாட்டப்பட்ட 18 நபர்களுக்கு எதிராக எஃப்ஐஆர் 59 இல் யுஏபிஏவைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. UAPA, பயங்கரவாதத்தை எதிர்ப்பதற்கான ஒரு சிறப்புச் சட்டமாக இருப்பதால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் மீது ஒரு அசாதாரணமான கடுமையான நிபந்தனைகளை கட்டவிழ்த்து விடுகிறது. இந்த ஒழுங்குமுறை விசாரணைக்கு முந்தைய தடுப்புக்காவலை நீட்டிக்கிறது, ஜாமீனை கடுமையாக கட்டுப்படுத்துகிறது மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை பயங்கரவாதிகளாக காட்ட வழிவகுக்கிறது. போதுமான ஆதாரத்துடன் பயங்கரவாதச் செயல்களின் வரையறையை தெளிவாகச் சந்திக்கும் செயல்களில் மட்டுமே இது எச்சரிக்கையுடன் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த குழு FIR 59 இல் UAPA ஐப் பயன்படுத்துவதற்கான கேள்வியை மிகவும் கவனமாகப் பரிசீலித்துள்ளது. FIR 59 இல் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் CAA ஐ ரத்து செய்ய அரசாங்கத்தை கட்டாயப்படுத்தும் வழிமுறையாக கலவரத்தை செயல்படுத்த சதி செய்தனர் என்பது அரசு தர்ப்பு வழக்கு. கூறப்படும் குற்றச் செயல்கள் பயங்கரவாதச் செயலாகும் என்ற குற்றச்சாட்டை ஆதரிக்கும் எந்தப் பொருளையும் தற்போதைய விசாரணையின் மூலம் இந்தக் குழு கண்டுபிடிக்கவில்லை. கூறப்படும் சதியே தற்போதைய வன்முறைக்கு வழிவகுத்தது என்று ஒருவர் கருதினாலும், அது பொது ஒழுங்கை சீர்குலைத்தது என்று தான்கருதமுடியும். அதில் சில அத்தியாயம் 9 இல் எடுக்கப்பட்டுள்ளன, பொது ஒழுங்கை மீறும் செயல்களுக்கும் இந்தியாவின் பாதுகாப்பைப் பாதிக்கும் செயல்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை விளக்குகிறது, பிந்தையது UAPA ஐத் தூண்டுவதற்கான அடிப்படை நிபந்தனையாகும்.

வடகிழக்கு தில்லியில் குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மட்டும் நடத்தப்பட்ட தற்போதைய வன்முறை, இந்தியாவின் ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு, பாதுகாப்பு அல்லது இறையாண்மையைப் பாதிக்கும் என்று வாதிடுவது ஒரு நீட்சியாக இருக்கும். மேலும், குற்றப்பத்திரிகையில் உள்ள பொருள், அரசு நிறுவனம் போன்ற எந்தவொரு அடையாள இலக்கின் மீதும் அல்லது குறிப்பிடத்தக்க பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

ஒரு நபர் அல்லது அடையாளத்தின் மீதும் எந்த தாக்குதலையும் பிரதிபலிக்கவில்லை. மேலும், குற்றப்பத்திரிகையில் உள்ள பொருள், முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக பாசுபாடு காட்டுவதாகக் கூறப்படும் சட்டமான சிஏஏவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று வாதிடும் நபர்கள், இந்து சமூகத்தில் பயங்கரவாதத்தைத் தாக்கும் நோக்கத்தில் உள்ள கருத்தை நம்பத்தகுந்த வகையில் கேள்வாஸ் செய்யவில்லை. மாறாக, முந்தைய அத்தியாயங்களில் உத்தியோகபூர்வ தரவு மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டபடி, கொல்லப்பட்டவர்கள், உடல்நீதியாக தாக்கப்பட்டவர்கள், மற்றும் சொத்துக்களுக்கு சேதம் விளைவிக்கப்பட்டவர்களில் அதிகமானவர்கள் முஸ்லிம்கள். மேலும், பெருமளவிலான மசூதிகள் சேதப்படுத்தப்பட்டு சிறுபான்மை சமூகத்தின் மீது அளவுக்கதிகமான தாக்கம் ஏற்பட்டது. முஸ்லிம்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பகுதிகளில் "முஸ்லிம் நபர்கள்" கலவரங்களை ஒழுங்கமைப்பது, முஸ்லிம்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கொல்வது மற்றும் மசூதிகளை எரித்து முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக பாரபட்சம் காட்டுவதாகக் கூறப்படும் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் நோக்கத்தில் உள்ள பொருத்தமின்மை நீதிமன்றங்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தற்போதைய வழக்கில் UAPA வின் தவறான மற்றும் ஆதாரமற்ற பயன்பாடு சட்டத்தை விரிவுபடுத்துவது மட்டுமல்ல, ஆனால் சட்டத்தின் ஒரு வக்கிரம் மற்றும் இலக்காகத் தோன்றுகிறது.

FIR 59 இல் சதி குற்றச்சாட்டின் வலிமை

59 எஃப்ஐஆர் 59 இல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட முதல் குற்றப்பத்திரிக்கையின் இந்த குழுவின் பகுப்பாய்வு, பொறியியல் வகுப்புவாத கலவரங்களை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு விரிவான திட்டமிடப்பட்ட சதி என்ற வழக்குத் தொடரின் குற்றச்சாட்டு, சட்டத்தில் உள்ளார்ந்த நம்பகத்தன்மையற்ற விஷயங்களைச் சார்ந்துள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. குழுவால் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட பொருட்களிலிருந்து, ஒரு சதித்திட்டத்திற்கான ஒரே ஆதாரம் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்ட நபர்களின் சாட்சி அறிக்கைகள் மூலமாகவோ அல்லது விவாதங்களை கேட்டறிந்ததாகவோ கிடைக்கிறது. சிறப்புப் பிரிவினரால் பதிவு செய்யப்பட்ட சாட்சிகளின் உண்மைத் தன்மை விசாரணையில் சோதிக்கப்படும் அதேவேளை, கலவரத்துக்கான ஏற்பாடுகள் குறித்த வெளிப்படையான விவரங்களைக் கேட்டறிந்ததாகக் கூறும் ஒவ்வொரு பொதுச் சாட்சியும் தானாக முன்வந்து இந்தத் தகவலை இரண்டு மாதங்களுக்கும் மேலாக காவல்துறையிடம் தெரிவித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வன்முறைக்குப் பிறகு, மற்றும் எஃப்ஐஆர்

59 இல் ஆரம்பக் கைதுகளுக்குப் பிறகு, சாட்சிகள் புகாரளிப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதற்கு எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. விசாரணையின் ஒவ்வொரு அடியும், குறிப்பாக எஃப்ஐஆர் 59 இல் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களின் கைதுகள், தேசிய மற்றும் பிராந்திய பத்திரிகைகளால் பரவலாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த சாட்சிகள் உடனடியாக வருவதற்கு போதுமான அறிவிப்பு இருந்தது. விவரிக்கப்படாத தாமதம் இந்த சாட்சிகளுக்கு சாத்தியமான பயிற்சியைக் குறிக்கிறது. IPC FIRகளில் உள்ள விசாரணையை (FIR 48, 49 மற்றும் 50 போன்றவை) FIR 59 இல் உள்ள அதே குற்றச்சாட்டுகளின் விசாரணையுடன் ஒப்பிடுவது, அதே சம்பவத்தின் முக்கியமான அம்சங்களைப் பற்றிய சரிசெய்ய முடியாத வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய முரண்பாடுகள் எஃப்ஐஆர் 59 இன் குற்றப்பத்திரிகையில் கூறப்பட்டுள்ள கூற்றுகள் மீது சந்தேகத்தின் மேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் சேகரிக்கப்பட்ட சாட்சி அறிக்கைகள் புனையப்பட்டிருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

தவறான விசாரணை

குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பலவீனமான UAPA வழக்கைத் தொடுத்தது உட்பட, காவல்துறையின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் விடுபடல்கள், பிப்ரவரி 2020 வன்முறை மீதான ஒட்டுமொத்த விசாரணையை மேலும் பலவீனப்படுத்துகிறது என்று குழு கண்டறிந்துள்ளது. சில ஐபிசி வழக்குகளில் ஜாமீன் வழங்கும் போது, இந்த தாமதத்திற்கு எந்த விளக்கமும் அளிக்காத காவல்துறை மற்றும் பொது சாட்சிகளின் தாமதமான வாக்குமூலங்களை மீண்டும் மீண்டும் நம்பியிருப்பதை நீதிமன்றங்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. பொலிஸ் சாட்சிகளின் தாமதமான வாக்குமூலங்கள் குறிப்பாக சந்தேகத்திற்குரியவை, ஏனெனில் பொலிஸ் பணியாளர்கள் விசாரணையின் செயல்முறையை நன்கு அறிந்தவர்கள், மேலும் ஒரு சிவிலியன் சாட்சிக்கு இருக்கக்கூடிய தடைகள் அல்லது வரம்புகள் இல்லை. சில ஐபிசி வழக்குகளில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை சிக்க வைக்க போலீஸ் சாட்சிகள் வேண்டுமென்றே விதைக்கப்பட்டதாக நீதிமன்றங்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளன. இந்தக் குற்றங்களுக்கான காவல் நிலையங்கள் முழுவதும் எஃப்ஐஆர் பதிவு செய்தல், சாட்சிகளை விசாரணை செய்தல் போன்றவற்றின் தொடர்புடைய ஸ்டேஷன் டைரி பதிவுகள் தொடர்ந்து இல்லாததால் புனையப்படுவதற்கான சாத்தியம் மேலும் வலுப்பெறுகிறது. சில ஐபிசி வழக்குகளில் ஜாமீன் வழங்கும் போது, விசாரணை நீதிமன்றங்கள், முஸ்லிம்களை அடிப்பதில் இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் முஸ்லிம்கள் சேர்ந்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட வழக்குகளில் அரசு தரப்பு விவரிப்புகளின் அபத்தம் குறித்தும் கருத்து தெரிவித்துள்ளன. ஒரு நெருக்கமான ஆய்வு IPC குற்றங்களின் விசாரணையில் இத்தகைய குறைபாடுகளின் நிலையான

வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், பிப்ரவரி 2020 வன்முறையுடன் தெளிவான தொடர்பைக் கொண்டதாகத் தோன்றும் கதை நிகழ்வுகளை விசாரிப்பதில் இருந்து தில்லி காவல்துறை ஒதுங்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். வன்முறையின் தொடக்கத்திற்கு அருகாமையில் பேசப்படும் பேச்சுகளை (வெறுப்பு, உபதேசம் மற்றும் தூண்டுதல் போன்ற உணர்வுகளால் தூண்டப்பட்ட) போலீசார் விசாரிக்க மறுப்பதும், இந்த வார்த்தைகளில் இருந்து பாயும் விளைவுகள், விசாரணையின் நேர்மையை கடுமையாக இழிவுபடுத்துகிறது. விசாரணையின் ஒட்டுமொத்த திசையும் வளைந்துள்ளது. ஒருபுறம், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள புண்படுத்தும் சொற்களுடன் வன்முறை வெடித்ததன் தொடர்பைப் பற்றி விசாரிக்க காவல்துறை புறக்கணித்துள்ளது, மறுபுறம், முஸ்லிம்களை குறிவைத்து வன்முறையில் ஈடுபட்டதாகக் கூறப்படும் சில CAA எதிர்ப்பு போராட்டக்காரர்களை UAPA வழக்குக்கு உட்படுத்தியது. பாரபட்சமற்ற மற்றும் கடுமையான விசாரணை மட்டுமே உண்மையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டவும், பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்யவும், வன்முறையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை வழங்கவும் முடியும் என்று இந்தக் குழு முடிவு செய்கிறது.

பரந்த தாக்கங்கள்

பொது சொற்பொழிவை வகுப்புவாதமாக்குதல்

வடகிழக்கு டெல்லியில் வன்முறையில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து, முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான கதையின் நுண்ணிய தோற்றம், வன்முறையின் உண்மையான நிகழ்வுகளுடன், பொது உரையாடலில் வெறுப்பூட்டும் செய்திகளின் வளர்ந்து வரும் இணைவைக் குறிக்கிறது. சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வெறுப்பின் பொது வெளிப்பாடு, சில சமயங்களில் வன்முறையைத் தூண்டுவது, தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் தொடர்ச்சியான அம்சமாக மாறியுள்ளது. சமூகத்தின் சில பிரிவுகளால் வெறுப்பூட்டும் கதைகளை இயல்பாக்குதல் மற்றும் அங்கீகரிப்பது போன்ற கவலைக்குரிய அறிகுறிகளும் உள்ளன

மதச் சிறுபான்மையினரை நோக்கிய வெறுப்பின் இந்த நிலையான அடிநிலை சமூகங்களுக்கு இடையேயான உறவுகளை சிதைத்து பல்வேறு வகையான வன்முறைகளில் வெளிப்படுகிறது. இந்த அறிக்கையில் உள்ள சுருக்கமான ஆய்வு, பொதுப் பேச்சுக்களுக்குள் வெறுக்கத்தக்க கதைகளைப் பரப்புவதில் ஊடகப் பிரிவுகளின் விரிவான பங்கைக் குறிக்கிறது. தொலைக்காட்சி மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் நேரடியாக வீடுகளிலும் ஸ்மார்ட் போன்களிலும் பரப்புவதற்கான தளங்களை வழங்குகின்றன, முக்கியமாக அவர்கள் பெறும் கதைகளை தொடர்ந்து உட்கொள்ளும் பொதுமக்களின் மனதில். இந்த அறிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ள தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் உள்ளடக்க பகுப்பாய்வு, CAA எதிர்ப்புப் போராட்டக்காரர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களின் ஒரே மூச்சில் ஒரே மூச்சில் சித்தப்பிரமை மற்றும் சந்தேகத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில், அவர்களின் கொடூரமான சொல்லாட்சி மற்றும் செய்திகள் எவ்வளவு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஒத்திருந்தன என்பதைக் குறிக்கிறது. சில அரசியல்வாதிகளால் பரப்பப்படும் வெறுப்புப் பேச்சுகளுடன் அவர்களின் கூட்டு நிலைத்தன்மை சரியான படிநிலையில் இருந்தது. இவை வெறுப்பின் கட்டிடக்கலையின் சக்திவாய்ந்த அடித்தளங்கள். உலகிலேயே அதிக எண்ணிக்கையிலான ஃபேஸ்புக் மற்றும் வாட்ஸ்அப் பயனர்களை இந்தியா கொண்டுள்ளது. இந்த தளங்களை இயக்கும் அல்காரிதம்கள் போலிச் செய்திகள், வெறுப்பூட்டும் பேச்சுக்கள் மற்றும் வன்முறை உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றின் நுகர்வுகளை நிலைநிறுத்துகின்றன என்று இந்த சமூக ஊடக நிறுவனங்களில் இருந்து சுயாதீனமான ஆராய்ச்சி மற்றும் துணிச்சலான கசிவுகள் எச்சரிக்கின்றன. உலகளவில் சமூக ஊடக பயனர்களுக்கு ஆபத்துகள் இருந்தாலும்,

இந்தியாவிற்கு ஆபத்துகள் தீவிரமானவை. சமூக ஊடக தளங்கள் மூலம் வெறுப்பு மற்றும் தூண்டுதல்களைத் தடுப்பதில் தகவலறிந்த விவாதம் மற்றும் விவாதம் தேவை என்பது நமது காலத்தின் மிக அவசரமான சவால்களில் ஒன்றாகும். வெறுப்புப் பேச்சுகளுக்கு எதிராகச் செயல்படுவதற்கு, குறிப்பாக அரசியல் தலைவர்களால் தேர்தல்களின் போது வேண்டுமென்றே பயன்படுத்தப்படும் ஒரு வலுவான நிறுவன விருப்பம் இல்லாதது மிகவும் கவலையளிக்கிறது. வெறுக்கத்தக்க உள்ளடக்கத்தைப் பரப்புவதற்கும் இயல்பாக்குவதற்கும் தேர்தல்கள் எளிதான தளங்களாக மாறுவதைத் தடுப்பதில் குறிப்பாக இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. வெறுக்கத்தக்க பேச்சுகளுக்கு எதிராக சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதில் நீதிமன்றங்களும் காவல்துறையினரும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றனர் மற்றும் உறுதியான அறிகுறிகள் தென்படும் போது வன்முறை வெடிப்பதைத் தடுக்க விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும், மேலும் உண்மையான குற்றவாளிகள் பொறுப்புக்கூற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். வன்முறையைத் தூண்டும் வெறுக்கத்தக்க சொற்பொழிவுகளைக் கண்டிக்கவும், எதிராகச் செயல்படவும், அவற்றின் அரசியலமைப்புக் கடமைகளுக்கு இணங்க, இந்த நிறுவனங்களைக் குழு கேட்டுக்கொள்கிறது.

அமைதியான போராட்டத்தை கட்டுப்படுத்துதல்

வடகிழக்கு டெல்லியில் சிஏஏ-வுக்கு எதிரான உள்ளிருப்புப் போராட்டங்களை இலக்கு வைத்து அழிக்கப்பட்டதை, பரந்த தாக்கங்கள் இல்லாமல் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வாகக் கவனிக்க முடியாது. வன்முறையைப் பயன்படுத்துவது, தன்னைத் தானே எதிர்க்கும் செயலின் மீது குளிர்ச்சியான விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. நியாயமற்ற அரசின் தலையீடு அல்லது குறைப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட இந்திய அரசியலமைப்பின் 19 வது பிரிவின் கீழ் அமைதியான கூட்டம் ஒரு அடிப்படை உரிமையாக உள்ளது. ஜனநாயகத்தில் உள்ளார்ந்த அரசுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையிலான உரையாடலில், எதிர்ப்புச் செயல் குடிமக்கள் அரசுடன் ஈடுபடுவதற்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த

வழியாகும். இந்தியாவின் ஜனநாயக நெறிமுறையின் பெரும்பகுதி, சுதந்திரம் முதல் இன்று வரை, அனைத்து தரப்பு மக்களும் மற்றும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களின் எதிர்ப்பின் மூலம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. குடிமக்களுடன் அரசு நடத்தும் ஜனநாயக ஈடுபாட்டின் குறைபாட்டின் விளைவாக எதிர்ப்புத் தளம் பெரும்பாலும் உள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். CAA க்கு எதிரான போராட்டங்கள் ஒரு உதாரணம். CAA-NRC யால் தாங்கள் உரிமை மறுக்கப்படலாம் என்று உணர்ந்த சமூகத்தின் பிரிவுகள், குறிப்பாக முஸ்லிம்கள் வெளிப்படுத்தும் தீவிர அச்சங்களுக்கு ஜனநாயக செயல்முறைகளைப் பயன்படுத்தவோ அல்லது பதிலளிக்கவோ மத்திய அரசு எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. உரையாடல் மற்றும் ஈடுபாடு இல்லாத நிலையில், சமூகங்கள் வாதிடுவதற்கு எஞ்சியிருக்கும் ஒரே ஜனநாயக வழி எதிர்ப்பு. அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடி போராட்டம் நடத்துவதற்கான உரிமையை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பாதுகாக்கவும், எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் உரிமையை நசுக்கும் வன்முறை பழிவாங்கல்களுக்கு எதிராக தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கவும் குழு அரசு நிறுவனங்களை கேட்டுக்கொள்கிறது. UAPA வின் துஷ்பிரயோகம் கூடுதலாக, இந்த அறிக்கை UAPA இன் கொள்கையற்ற நடைமுறையின் தாக்கங்கள் மற்றும் நியாயமான விசாரணைக்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் உரிமையை விளக்குகிறது. குற்றவியல் வழக்கு மற்றும் பொருள் உண்மை என்று கருதுவதற்கு நீதிமன்றம் தேவைப்படும் பிணையின் கடுமையான தரநிலை, குற்றமற்றவர் என்ற அனுமானத்தை கணிசமாக நீர்த்துப்போகச் செய்கிறது, மேலும் அதனுடன், நியாயமான விசாரணையின் அடித்தளமாகும். வதாலியில் விதிக்கப்பட்டுள்ள

பிணைய வரம்புகளின் வெளிச்சத்தில், கூறப்படும் உண்மைகளுக்கு UAPA பொருந்தாது என்று நீதிமன்றங்கள் கூறிய வழக்குகளில் மட்டுமே தகுதியின் அடிப்படையில் ஜாமீன் வழங்கப்படுகிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் நீட்டிக்கப்பட்ட காவல் மற்றும் தடுமாறி கைது செய்யப்பட்ட நிகழ்வுகளுடன் இணைந்து ஜாமீனுக்கான இந்த உயர் வாசலில் UAPA குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விசாரணையின்றி காலவரையற்ற சிறையில் அடைக்கப்படுவதை உறுதி செய்கிறது. முக்கியமாக, UAPA சோதனைகள் அதிக நிலுவையில் உள்ள தாமதத்தால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. UAPA வேண்டுமென்றே தனிநபர்களின் நீண்ட கால காவலில் வைத்து, போதிய ஆதாரங்கள் இல்லாத நிலையில் "தண்டனையை" உறுதி செய்வதை பயன்பாட்டு முறைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சமீபத்திய யுஏபிஏ வழக்குகள், வழக்கு ஆவணங்கள் ஊடகங்களில் கசிந்து ஒரு பய மனநோயை உருவாக்கி, பாரபட்சமான ஊடக விசாரணைகளைத் தூண்டுவது மற்றும் இந்த வழக்குகளில் ஆஜராகும் வக்கீல்களை மிரட்டுவது போன்ற நிகழ்வுகளுடன் இணைந்துள்ளது. UAPA இன் கீழ் விடுவிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் பற்றிய ஆய்வு, மோசமான விசாரணைகள், புணையப்பட்ட மீட்டெடுப்புகள் மற்றும் கைப்பற்றப்பட்ட இலக்கியங்கள் அல்லது பலவீனமான சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தண்டனைகளைப் பெற முயற்சிக்கும் வழக்குகள் ஏராளமாக உள்ளன. UAPA இன் கீழ் விகிதாசாரமற்ற கைதுகள் மற்றும் சிறிய தண்டனைகள், பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை திறம்பட அங்கீகரித்து வழக்குத் தொடரும் நோக்கத்திற்காக சட்டம் பொருந்தாது என்று கூறுகின்றன. இது தடா மற்றும் போட்டா போன்ற முந்தைய பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டங்களை தவறாகப் பயன்படுத்திய அனுபவத்துடன் ஒத்துப்போகிறது. UAPA பற்றிய விரிவான மறுஆய்வுக்கான அவசரத் தேவையை இந்தக் குழு மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. தவறான தாக்கங்கள் மற்றும் தீங்கிழைக்கும் வழக்குகள் அதிகரித்துள்ள நிலையில், பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகள் உடனடியாகப் பாய வேண்டிய அவசரத் தேவையை நாங்கள் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறோம்.

Page 21

தனிநபர்களைத் துன்புறுத்துவதற்காக கிரிமினல் குற்றங்களை (யுஏபிஏ மூலம் மட்டும் அல்ல) நியாயமற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் எழும் நீதியின் கருச்சிதைவுகளுக்கு பொறுப்புக்கூறலை நிறுவுவதற்கு ஒரு சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு இந்த குழு அரசை வலியுறுத்துகிறது. அத்தகைய சட்டம், விடுவிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதற்கும், பொறுப்பான அதிகாரிகள் மீது தண்டனைக்குரிய நடவடிக்கைக்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

கணக்கிடும் தருணம்

இந்த வகுப்புவாத அத்தியாயமானது, இந்தியா போன்ற பல கலாச்சார சமூகம் அதன் பன்முகத்தன்மையை பலமாக உருவாக்கி, ஒழுங்கையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய உள் செயல்முறைகளை பின்னுக்குத் தள்ளியுள்ளது என்பது எங்கள் கருத்து. பச்சாதாபம் மற்றும் சிந்தனை மற்றும் செயலில் சாதுரியம், நல்லிணக்கப் பயிற்சி மற்றும் மிக முக்கியமாக, மோதலைத் தீர்க்கும் கற்பனை ஆகியவை அத்தகைய சமூகம் நீண்ட காலத்திற்கு நீடிக்க இன்றியமையாத பண்புகளாகும். மாறாக, வெறுப்பு மற்றும் வன்முறைக்கான பாதைகள் என்ற கட்டமைப்பு வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சமூகங்கள் குணப்படுத்தும் மற்றும் மீட்டெடுக்கும் திறனில் குறைந்து நிற்கின்றன. இந்த விளைவுகளை எளிதில் செயல்தவிர்க்க முடியாது என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம். சிவில் சமூகத்தில் வேண்டுமென்றே நல்லிணக்கம் மற்றும் பரிகாரச் செயல்கள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் அரசு

அதில் பங்கு வகிக்க வேண்டும். பேசுகையில், அமைதியான எதிர்ப்பு வழிகள், போட்டியின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வடிவங்கள், பன்மை அரசியலில் ஒரு பாதையை கண்டுபிடிப்பதற்கான இன்றியமையாத வழிமுறையாகும். அவர்களின் சொந்த வழியில், இவை சொந்தம் என்பதற்கான சின்னங்கள் - ஒருவர் உரிமையின் விஷயமாக போட்டியிடும் போது, சொந்தமானது என்ற கருத்து உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. வகுப்புவாத வன்முறையின் இந்த நிகழ்வு, அதன் அடிப்படை மட்டத்தில், வெறுப்பைத் தூண்டும் இரத்தக்களரியின் சதித்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் ஆதாயங்களின் கீழ்த்தரமான விளம்பரமாகும். சகோதரத்துவம், சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரம் என்ற ஒருங்கிணைந்த நடைமுறையில் உள்ள நீதியை நோக்கி அரசின் கருவிகள் செயல்படுவதே முன்னோக்கி செல்லும் ஒரே வழி.